

A la Sala del Plenari Carles Pi i Sunyer de la Casa de la Ciutat de Barcelona, el dia VUIT de SETEMBRE de DOS MIL DISSET, s'hi reuneix el Plenari del Consell Municipal, en sessió extraordinària, sota la presidència de l'Excma. Sra. Alcaldessa Ada Colau Ballano. Hi concorren els Ims. Srs. i les Imes. Sres. Tinents d'Alcaldia, Gerardo Pisarello Prados, Jaume Collboni Cuadrado, Laia Ortiz Castellví, Jaume Asens Llodrà i Janet Sanz Cid, i els Ims. Srs. Regidors i les Imes. Sres. Regidores, Gala Pin Ferrando, Laura Pérez Castaño, Mercedes Vidal Lago, Josep M. Montaner Martorell, Xavier Trias i Vidal de Llobatera, Sònia Recasens i Alsina, Teresa M. Fandos i Payà, Jaume Ciurana i Llevadot, Jordi Martí i Galbis, Mercè Homs i Molist, Raimond Blasi i Navarro, Irma Rognoni i Viader, Carina Mejías Sánchez, Francisco Sierra López, Maria Magdalena Barceló Vereja, Santiago Alonso Beltran, Koldo Blanco Uzquiano, Alfred Bosch i Pascual, Jordi Coronas i Martorell, Juan José Puigcorbé i Benaiges, Montserrat Benedí i Altés, Trini Capdevila i Burniol, Carmen Andrés Añón, Daniel Mòdol Deltell, Montserrat Ballarín Espuña, Alberto Fernández Díaz, Ángeles Esteller Ruedas, Xavier Mulleras Vinzia, María José Lecha González, Maria Rovira i Torrens i el Sr. Gerard Ardanuy i Mata, assistits pel secretari general, el Sr. Jordi Cases i Pallarès, que certifica.

Hi és present l'interventor municipal, el Sr. Antonio Muñoz i Juncosa.

Excusen la seva absència els Ims. Srs. Agustí Colom Cabau i Eloi Badia Casas i la Ima. Sra. Eulàlia Reguant i Cura.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència obre la sessió a les deu hores.

Abans d'iniciar la sessió, la Sra. ALCALDESSA dona la benvinguda a la Sra. Irma Rognoni, que s'incorpora avui al Plenari del Consell Municipal com a nova regidora del Grup Municipal Demòcrata.

Tot seguit, llegeix l'enunciat de l'únic punt de l'ordre del dia d'aquesta sessió extraordinària.

## **PART DECISÒRIA / EXECUTIVA**

### **Proposta d'acord**

### **COMISSIÓ DE PRESIDÈNCIA, DRETS DE CIUTADANIA, PARTICIPACIÓ I SEGURETAT I PREVENCIÓ**

Única.-

ATORGAR la Medalla d'Or al Mèrit Cívic de l'Ajuntament de Barcelona a la Guàrdia Urbana de Barcelona, al Centre d'Urgències i Emergències Socials de Barcelona, al Servei de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvament de Barcelona, a la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra i al Sistema d'Emergències Mèdiques, com a reconeixement de la corporació municipal i de la ciutat de Barcelona a totes les persones que formen part dels diversos cossos de seguretat i d'emergències que van tenir una actuació destacada i exemplar en els moments immediatament posteriors a l'atemptat a la Rambla de Barcelona del dia 17 d'agost

de 2017; i RECONÈIXER I AGRAIR als serveis municipals, als veïns, als comerciants i a la ciutadania en general la seva actuació de col·laboració i civisme envers les víctimes i els seus familiars a l'atemptat del dia 17 d'agost a la Rambla de Barcelona.

El Sr. PISARELLO posa de manifest que avui són aquí per fer un acte de justícia en un moment molt complex per a Barcelona i per a tot Catalunya.

Observa que en aquests temps que viuen, l'actualitat els obliga a passar pàgina massa de pressa, per la qual cosa, tal vegada, tenen la sensació que han passat mesos d'ençà del cop duríssim que van viure el 17 d'agost; no obstant això, recorda que encara hi ha vuit persones ingressades en hospitals, famílies en estat de xoc i una ciutat convalescent.

Valora que aquest acte de reconeixement, ara aquí i posteriorment a l'Auditori, forma part del dol, de saber que en uns moments tan durs no van estar sols, que molta gent va reaccionar amb gran dignitat, gran sentit del deure cívic i de solidaritat envers els seus conciutadans.

Per tant, manifesta que aquest d'avui és un acte públic de reconeixement als serveis municipals, als veïnats, als comerciants, a la ciutadania en general per la seva actuació de col·laboració i civisme envers les víctimes de l'atemptat del 17 d'agost i les seves famílies.

Fa avinent que, en la mateixa línia que ho ha fet el Parlament de Catalunya, aquest ajuntament atorga la Medalla d'Or al Mèrit Cívic a la Guàrdia Urbana, al CUESB, al SPEIS, als Mossos d'Esquadra, al SEM; una llista que voldrien que no fos simplement protocol·lària, que tampoc no vol ser exhaustiva, sinó un reconeixement a persones concretes, homes i dones que van actuar efectivament i amb rapidesa després que es va produir l'atemptat; un reconeixement que voldrien que fos per a tots i cadascun dels policies que eren a la Rambla aquella tarda, també als tres-cents agents que es van incorporar de forma immediata al servei en conèixer la notícia, als tres-cents quaranta que van manifestar la seva plena disposició, als trenta-sis bombers que van acudir al lloc dels fets i que fan ajudar a muntar els punts mèdics avançats, als cent vint-i-dos metges i metgesses, infermeres i infermers, tot el personal tècnic que va participar en el dispositiu en el primer moment. Fa extensiu l'agraïment a molts professionals de la salut que en ple agost van interrompre les seves vacances i van acudir als seus llocs de treball empesos pel seu sentit del deure; també als trenta-tres professionals del CUESB al peu del canó des del primer instant, i a tota l'altra gent que aquell fatídic 17 d'agost van atendre més de vuit-centes persones.

Remarca que totes aquestes persones van demostrar què vol dir servei públic, i cadascuna exemplifica el significat de dedicar-se a tenir cura de la casa comuna i dels seus habitants quan més ho necessiten. I, més enllà d'aquestes persones, vol fer extensiu el reconeixement a totes a les qui avui no se'ls concedeix una distinció honorífica, però que els fan sentir l'orgull de ser-ne conciutadans i conciutadanes, de totes aquelles que van col·laborar espontàniament des d'un primer moment per atendre les víctimes de l'atemptat.

Manifesta que, com l'alcalde, personalment reviu moments molt intensos d'aquella tarda; la visita a la Rambla, les víctimes, l'abraçada sincera amb membres de la policia i altres servidors públics i de la sanitat, encaixades de mans i petons amb ciutadans i ciutadanes desconeguts... Moments molt intensos que els han obligat a tots a fer un dol accelerat.

Afegeix, però, que més enllà de la ràbia i el dolor per uns fets que mai no haurien hagut de passar, els resta el record positiu de tantes mostres d'humanitat i de tot allò de bo que han viscut des de llavors.

Agraeix, doncs, en nom de la ciutat, la col·laboració de totes les persones que han col·laborat a socórrer les víctimes i, sobretot, que han contribuït a protegir l'esperit que fa de Barcelona una ciutat coratjosa, que en moments difícils i dolorosos sap treure les seves millors energies solidàries i el seu compromís profund amb la vida.

El Sr. TRIAS comença la seva intervenció expressant el suport i l'estima a les víctimes dels atemptats del 17 d'agost a Barcelona i Cambrils i als seus familiars, que han patit molt i encara pateixen físicament i psicològicament. Manifesta que la ciutat i el país sencer està amb elles, en tot moment, i per a tot allò que els calgui.

Dit això, posa en relleu que aquest d'avui és un acte d'agraïment profund i sincer que ret la ciutat als cossos de seguretat i emergències, a Bombers, al SEM, als serveis sanitaris, al CUESB, als Mossos d'Esquadra i, molt especialment, a la Guàrdia Urbana de Barcelona per la seva participació arran dels atemptats del 17 d'agost. Però remarca que també significa un agraïment que fan extensiu a la seva feina inestimable, feina quotidiana, la del dia a dia, i lamenta que hagin de ser fets excepcionals com els ocorreguts a la Rambla i a Cambrils que els facin conscients de la tasca d'aquests cossos i serveis envers la ciutadania i que, sovint, no es valoren suficientment. Per tant, creu que tots plegats han de saber valorar i agrair la feina ben feta de tots aquests serveis, d'allò que entre tots han construït.

Destaca la vàlua d'aquests cossos i serveis, que arran d'aquells fet van fer gala de professionalitat sense taca, de dedicació plena i de valor absolut. Remarca que tot això no és fruit de la improvisació, sinó del fet que cada dia es comporten d'aquesta manera exemplar, encara que les situacions que afronten no siguin de la magnitud d'aquelles.

Destaca la gran qualitat dels cossos d'emergència i de seguretat, i malgrat que hi hagi qui vulgui tacar-los assegura que no ho aconseguiran perquè els fets demostren com són i com actuen.

Afegeix que aquestes medalles d'Or al Mèrit Cívic, de fet, també són per a les persones que van ajudar les víctimes els primers moments, els de màxima tensió; són, també, per a la ciutadania, que va anar massivament a donar sang; per als comerciants de la Rambla i entorns que van acollir i donar protecció a moltes persones; també, per a tothom qui ha donat suport i estima a la ciutat, a la seva ciutadania, que ha sabut estar a l'altura de les circumstàncies.

Remarca que Barcelona va saber reaccionar aquella tarda d'agost quan va ser atacada; i no per aquest atac la ciutat deixarà de ser el que sempre ha estat: una ciutat oberta, lliure, democràtica, que lluitarà contra qualsevol totalitarisme i qualsevol mostra d'odi.

Manifesta que han volgut desestabilitzar la ciutat atacant la idea de Barcelona, que sortosament continua dempeus, més forta que mai, i sense rendir-se als atacs perquè no té por, ni en tindrà, gràcies a la força de la seva gent, i perquè sempre se sap protegida pels cossos i serveis que avui premien.

La Sra. MEJÍAS diu que avui és obligat recordar les víctimes, honorar la seva memòria, i desitjar una prompta recuperació a les persones que encara estan hospitalitzades.

Subscriu l'observació del Sr. Pisarello sobre la rapidesa amb què s'esdevé l'actualitat, que sembla que els obliga a passar pàgina d'uns fets tan greus com els

ocorreguts la tarda del 17 d'agost a la Rambla; per tant, li sembla just de reprendre avui el record de totes les persones que aquell dia van patir i de les que es van oferir per ajudar els altres.

Considera que avui no actuen com un ple consistorial, sinó que simplement són fedataris públics del reconeixement públic de la societat sencera per l'entrega i l'esperit de sacrifici de tants professionals que, fins i tot amb el risc de perdre la vida, van actuar en el terrible atemptat de Barcelona per defensar la llibertat i la vida de la ciutadania. Remarca que van arriscar molt, alguns moltíssim, i que per a ells no hi hauria condecoració més important que l'espontaneïtat dels aplaudiments als agents als carrers, les flors dipositades damunt dels seus cotxes patrulla, o les encaixades de mans de donar-los les gràcies. Diu que està segura que aquestes mostres d'agraïment i de solidaritat aquells dies de dol i de tensió signifiquen per a tots ells molt més que qualsevol condecoració, i així li ho va fer saber un agent.

Entén que es tracta d'expressions humils de reconeixement a una entrega que no és fruit només d'una excel·lent formació tècnica, sinó també d'una vocació de servei, un exemple de generositat i valentia per convertir la ciutat en un espai més segur, que avui volen reconèixer.

Creu que la societat seria molt millor si cadascun dels professionals dels diversos àmbits que van intervenir —emergències, GUB, mossos, metges, bombers, personal sanitari, taxistes, veïns, comerciants— poguessin compartir experiències, perquè així entendrien molt millor que Barcelona treu la seva força d'aquests exemples de generositat sense límits, i ahora es valoraria molt més allò que de debò significa l'esperit de sacrifici i de servei als altres.

Entén que res no hauria estat igual si no hi haguessin estat, sense les aportacions d'aquests professionals generosos que van posar la seva feina a disposició dels altres; els que sempre hi són quan se'ls necessita, i que mereixen tot el respecte i tota la gratitud, i als quals el seu grup vol agrair l'esperit d'entrega, la seva dignitat i el seu sacrifici per dedicar les seves vides a protegir i atendre els altres.

El Sr. BOSCH expressa un profund orgull de ciutat i d'agraïment a Barcelona, que va ser colpejada, ferida i violentada, per la seva reacció, començant per la resposta ciutadana, de la gent que espontàniament i de seguida va dir que no tenia por, que no es pensava rendir, ni cedir, ni viure de genolls. Remarca que això va quedar clar des d'un primer moment, i que la ciutadania va liderar aquesta reacció.

Manifesta l'orgull de ciutat per l'actuació de molts ciutadans i ciutadanes anònims que es van dedicar a ajudar les víctimes al mateix lloc dels fets; professionals de la sanitat, encarregats de bars i restaurants, comerciants que van acollir tanta gent com van poder, taxistes que van treure de la Rambla moltes persones, sense cobrar; i, fins i tot, empreses en vaga com Eulen van deixar de fer-ne en adonar-se que era moment d'ajudar i d'aparcar els seus legítims interessos.

Agraeix a la ciutat els serveis que van ajudar a superar el tràngol, els d'emergències, els hospitalaris, on el personal va doblar i triplicar els torns; bombers, el CUESB, els serveis de prevenció i emergències; tots van donar el millor, com els mossos d'esquadra, que van defensar Barcelona, amb el conseller Forn al capdavant, i que es va formar en aquest ajuntament, i que considera que també mereix una menció especial. I destaca especialment la feina de la Guàrdia Urbana, que va ser la primera a intervenir, la de reacció més ràpida, i creu que la ciutat té el deure d'ajudar a tots aquells qui van ajudar.

Per tant, creu que un cop es tanqui el dol han de començar a pensar en la plantilla de GUB, que s'ha d'incrementar amb urgència, tenint en compte l'allau de jubilacions

de l'any vinent. I cal que aquest cos disposi de tots els recursos que mereix i que necessita. En aquest sentit, considera demostrada la necessitat dels equips especials per a situacions excepcionals.

Considera que la tristesa i el dolor arran dels fets del 17 d'agost ha tingut el seu contrapunt amb la reacció col·lectiva de la ciutadania, inclosos els treballadors municipals i els regidors i regidores d'aquest consistori, dels quals també se sent profundament orgullós.

Constata que la ciutat ha perdut la innocència, però ha guanyat maduresa, que valora com una oportunitat per demostrar que són capaços de guanyar al feixisme terrorista, al servei de la ideologia que sigui. Igualment, creu que cal reflexionar sobre el turisme, sobre el model, però no de les persones que venen a visitar la ciutat, una distinció que entén que és important.

Finalment, posa de manifest la consideració que s'obre un període molt prometedor de reflexió sobre la Rambla, que és el moment de recuperar-la. I creu que el millor homenatge que la ciutat pot fer als qui hi van caure, és tornar-la a fer seva, assegurar que no la deixaran perdre, que la pacificaran en el sentit més literal del terme. Diu que sap que aquest projecte està en marxa, però que és essencial creure-se'l de debò, apostant per la vida.

El Sr. COLLBONI comença amb un record per a les víctimes, els ferits i els serveis públics; també posa en relleu que en un moment com l'actual, de màxima tensió política, allò que els uneix com a ciutadans és l'amor per la vida, per la llibertat i el respecte als altres.

Manifesta que el terrorisme que va colpejar aquest 17 d'agost la Rambla, la ciutat i el país, que va estroncar la vida de setze persones, i que va destrossar les seves famílies, es va expressar a partir de la solidaritat de familiars, amics i ciutadans, de molts països que van oferir el seu suport a Barcelona. Assegura que no els oblidaran mai, que la seva solidaritat restarà a la ciutat en forma de record i de memòria, en una Rambla que representa els valors d'allò que són i volen ser la ciutadania de Barcelona, una ciutat oberta, lliure, diversa, que vol conviure en pau.

Remarca que els terroristes en cap cas no aconseguiran els seus propòsits, i la prova més evident és la resposta de la ciutadania en reconquerir l'espai públic, la normalitat i l'orgull de pertànyer a una ciutat que resisteix; una ciutadania que va col·laborar amb immediatesa en el lloc dels fets, atenent ferits, oferint acolliments als qui fugien desconcertats, col·lapsant hospitals per donar sang; hostalers, comerciants, taxistes, que van exemplificar el millor de la ciutat.

Per tant, considera que aquest plenari també ha de servir per reconèixer la seva contribució, que es va traduir amb el crit espontani "No tinc por". Entén que s'ha de valorar aquesta proclama, que sens dubte és el missatge més clar als terroristes, juntament amb el fet que al cap de poques hores de l'atemptat, la Rambla es va tornar a emplenar de vida.

Diu que a més d'aquesta resposta ciutadana, cal destacar l'actuació dels serveis d'emergències, sanitaris i dels cossos i forces de seguretat; una intervenció que molts, entre els quals es compta, van tenir ocasió de presenciar, i que va ser cabdal per assegurar l'espai i atendre i traslladar les víctimes.

Fa una menció especial a la ràpida actuació de la unitat de suport policial de la GUB, que els moments immediatament posteriors a l'atemptat va evacuar els ciutadans del passeig i va actuar a La Boqueria per localitzar els terroristes.

Així, valora el lliurament d'aquestes distincions com un acte de justícia, un just reconeixement a la tasca de tots aquests serveis, que va posar en evidència el concepte genuí de servidor públic, de la funció pública, massa vegades blasmada.

Afirma que encara que sigui el Plenari qui atorga aquesta distinció, ho fa traslladant el sentir de tota la ciutat i del país, de la seva confiança en la feina i el valor de tots els col·lectius que la reben.

Confirma que el record d'aquell dia els acompanyarà sempre, formarà part de les seves biografies; alguns records molt dolorosos, però altres d'esperançadors, i que els han fet sentir orgullosos del que són com a societat, i el cop dur que ha patit, com tantes altres vegades, el superarà.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ comença la seva intervenció amb un record a les víctimes i expressa el suport i la solidaritat del seu grup a les seves famílies; les víctimes del terrorisme pateixen un dolor que no coneix adjectius, ja sigui enfront del gihadisme, el terrorisme etarra, o el de qualsevol signe i ideologia.

Agraeix, en nom del seu grup, a la Guàrdia Urbana, als mossos d'esquadra, bombers, CUESB, i els serveis d'emergències mèdiques la seva professionalitat i humanitat que, malauradament, van quedar ben paleses el 17 d'agost amb la seva actuació exemplar; i que posa en evidència la seva professionalitat i humanitat cada dia de l'any en la tasca quotidiana al servei de la ciutadania.

Reconeix també els qui entén que haurien de rebre una distinció a títol anònim, si existís; totes les persones que van tenir una reacció espontània que va salvar vides i va alleujar el dolor de moltes persones ferides. Esmenta veïns, taxistes, comerciants, restauradors, gent que va col·lapsar les unitats de donació de sang als hospitals, persones que van protegir i ajudar, a les quals reitera un profund agraïment.

Destaca que aquesta ciutadania va reconèixer la feina i l'actuació dels cossos i serveis avui distingits per aquest ajuntament amb manifestacions espontànies, aplaudiments, flors, abraçades i petons.

Tanmateix, vol fer extensiu l'agraïment també a aquells que avui no són reconeguts en aquest acte, la Policia Nacional i la Guàrdia Civil. Entén que les distincions que avui s'atorguen són molt sentides i merescudes, però remarca que s'han de valorar altres contribucions que han evitat accions terroristes amb una actuació preventiva eficaç, entre els quals els dos cossos de forces de seguretat de l'Estat que ha esmentat, amb la col·laboració dels Mossos d'Esquadra. Posa, a tall d'exemple, que d'ençà de l'11M de 2004, a Catalunya s'han fet 67 operacions antiterroristes contra el gihadisme, 55 de protagonitzades per la Guàrdia Civil i la Policia Nacional; 229 detencions practicades per aquests dos cossos, una efectivitat incrementada amb el creixent protagonisme dels Mossos, i que no pot deixar de reconèixer i agrair.

Considera que per aquesta raó hauria estat important que s'hagueren afegit aquests dos cossos a aquest reconeixement.

Constata que la ciutat ha patit un greu atemptat que ha generat molt de dolor, però creu que també des de l'adversitat es demostra la fortalesa i la grandesa de Barcelona, de la seva gent i les seves institucions que, en els moments més difícils, saben extraure unitat i fermesa per derrotar el terrorisme i llançar un missatge clar de cohesió social i institucional, i deixar clar que aquells que volen atacar i alterar el seu sistema de valors i de convivència no ho aconseguiran.

La Sra. ROVIRA es ratifica en el posicionament del seu grup en el sentit que no és partidari d'aquesta mena de reconeixements institucionals. Manifesta que per la seva formació el reconeixement és aquell que prové de companys i companyes, sense cap

interès al darrere, sense foto políticament correcta, i que expressa l'amor a la feina i la militància i la lluita.

En aquest sentit, esmenta especialment els integrants dels serveis d'emergències, dels serveis sanitaris, però també educatius i de suport psicològic, que sovint treballen en condicions precàries arran de les retallades dels serveis públics, de les externalitzacions i subcontractacions, i que aquests dies ho estan donant tot de la seva part.

Els manifesta, doncs, un sentit reconeixement, i entén que homenatjar-los passa per treballar perquè tinguin unes condicions laborals dignes cada dia de l'any.

Valora la importància de la intervenció del conjunt de veïns i veïnes de la ciutat, del CUESB, de l'SPEIS i del SEM, així com de totes les persones que de forma voluntària estan treballant encara avui en les conseqüències del 17A.

Discrepen i no comparteixen, però, la proposta de reconeixement als cossos de seguretat, ja que a dia d'avui no han canviat gens, ni s'espera que ho facin. Assegura que no dubten de la valentia i l'honestetat de moltes persones membres de les diferents forces de seguretat, ni del seu compromís amb la vida i la justícia, tot i que els cossos com a tals tenen una funció socialment repressiva i compromesa amb l'ordre establert i injust, tal com el seu grup ha denunciat a bastament.

No es vol estar de dir, ja que si no ningú no ho farà, que es proposa reconèixer mèrits als mossos sense tenir en compte l'execució extrajudicial de 7 persones, sense complexos, seguint la lògica de l'ull per ull i, al final, tots cecs.

Reitera que no creuen en les distincions institucionals, però encara menys si han de servir per elevar a la categoria d'herois els qui ostenten el monopoli de la violència en la societat capitalista.

Explica que el dia de la manifestació en resposta a l'atemptat del 17 d'agost hi havia membres dels Mossos d'Esquadra denunciats i condemnats per maltractaments a detinguts, desfilant i sent aclamats. Assegura que ho lamenten molt perquè tenen la sensació que apliquen doctrina de xoc, ja que la mare dels terrorismes dona carta blanca a les institucions per intensificar les múltiples formes de violència sobre la classe treballadora.

Considera que tant els fa la impunitat que impera a la Guàrdia Urbana, braç executor del racisme institucional als carrers; i, altrament, ara toca lloar el fet que van fer la seva feina assistint unes víctimes, això, però, a costa d'oblidar-ne unes altres, que també ho són, i les quals vol recordar.

Diu que voldrien una altra Guàrdia Urbana, no aquesta en què és impossible depurar responsabilitats com el 4F o maltractaments i racisme.

Proclama que la CUP-Capgirem Barcelona està orgullosa de les persones que treballen als serveis públics, a la sanitat i a l'educació, dels veïns i veïnes que davant els discursos racistes van ser implacables, i que van sortir al carrer el dia següent als atemptats per dir alt i fort que no volien feixisme mai més, ni a Barcelona ni enlloc, i que estaven disposats a combatre'l a cada carrer de la ciutat.

Reitera, com ja van dir en comissió dimecres passat, que creuen que existeix una manera alternativa d'homenatjar les víctimes, i el conjunt de veïns i veïnes de Barcelona, però també les persones d'arreu que pateixen aquests atacs terroristes.

Manifesta que el seu grup no considera que el d'avui sigui un acte de justícia com aquí s'ha dit, sinó que entenen que l'única forma d'homenatjar-los és ser capaços d'analitzar quines són les causes reals i de fons del que va passar a fi de canviar actituds i que no es torni a repetir. Per això, diu que estan fermament convençuts que cal reflexionar el paper de l'imperialisme, el resultat de les derives securitàries, de

l'estratègia militar de l'OTAN, o el suport d'alguns a discursos que alimenten el racisme i l'odi.

Considera que el més important és ser capaços de dirigir la ràbia cap als qui realment tenen les mans tacades de sang.

El Sr. ARDANUY se suma al record a les víctimes i al suport a les famílies expressat per totes les intervencions que l'han precedit.

Remarca que avui són aquí per manifestar l'agraïment a tots els serveis i cossos de seguretat que van actuar en l'atemptat del 17 d'agost, que van donar resposta immediata a l'acte de barbàrie que va sotragar la ciutat i el país sencer.

Destaca la resposta de la ciutadania, a la qual vol fer extensiu aquest agraiement i reconeixement; entén que aquesta resposta és la que els fa forts per combatre la por, que és l'arma dels qui volen trencar la societat. Subratlla que la por es combat amb la il·lusió, la força i l'energia de la ciutadania, des de tots els àmbits.

Expressa l'emoció i la consternació profunda pels fets ocorreguts, però també orgull de ciutat i força per vèncer la por, i la necessitat de tornar a la normalitat, perquè ningú no podrà combatre els somnis, les esperances i els anhels.

La Sra. ALCALDESSA tanca les intervencions, i lamenta, en primer lloc, el vot contrari del grup de la CUP, que trenca la unanimitat en la concessió d'aquestes medalles.

Dit això, manifesta el record d'aquest consistori envers les víctimes, els familiars, i les persones ferides que encara romanen als hospitals.

Insisteix que l'agraïment que avui expressa aquest Ajuntament amb aquest ple extraordinari és per a tothom, per a tota la ciutat; també per als cossos de seguretat que avui no rebran cap distinció, als quals reconeix la bona feina, com la Policia Nacional, la Guàrdia Civil, Protecció Civil de la Generalitat, Creu Roja, comerciants, hotelers, taxistes, i com tanta altra gent que va donar el millor de si mateixa.

Responent als qui qüestionen l'atorgament d'aquestes medalles, destaca el fet que es concedeixen a uns serveis públics, a uns professionals que van actuar com s'espera d'ells, que han estat formats per intervenir en emergències, i que fan una feina remunerada sotmesa a unes condicions laborals. Això no obstant, concorre el fet excepcional que tots aquests professionals que van intervenir en els primers instants després de l'atemptat, no només van actuar amb l'absoluta professionalitat que se'ls suposa, sinó que s'hi van jugar la vida. A tall d'exemple, explica que membres de la Guàrdia Urbana van estar intentant reanimar una víctima de tres anys, sabent que el terrorista, armat, encara era al lloc dels fets.

Demana respecte i reconeixement, doncs, per uns professionals que han posat en risc la pròpia vida per intentar salvar-ne d'altres.

Expressa, com a alcaldessa, l'agraïment per la resposta de tots els grups municipals arran d'aquells fets, que des del primer dia van manifestar la disposició per ajudar, per compartir informació, per respondre tots a l'una, per fer una declaració institucional que es va consensuar molt ràpidament en un ple extraordinari, i actes com pujar junts per la Rambla i assistir conjuntament al minut de silenci. Els agraeix que tots hagin sabut deixar de banda les diferències, els interessos de partit i estar a l'altura del moment.

Anuncia que l'atorgament d'aquestes medalles es farà seguidament a l'Auditori, en el que serà un moment molt important; però alerta que s'equivocarien si pensessin que amb aquest acte solemne s'acaba res; altrament, la ciutat continua el seu ritme, i aquest ajuntament té molta feina per fer, també vinculada a aquest atemptat. Així,

precisa que la Junta Local de Seguretat treballa amb tots els cossos de seguretat i emergències a fi que hi hagi més i millor coordinació que mai.

Constata, igualment, que també tenen la feina més difícil de preguntar-se per les causes profundes del que ha succeït a Barcelona i també en moltes altres ciutats del món; com pot ser que gent jove, perfectament integrada, hagi sentit aquesta fascinació per la violència; què falla a la societat, als pobles i a les ciutats perquè hagin triat aquesta terrible opció.

Afegeix que també queda molta feina per fer a la mateixa Rambla, que han de cuidar-la i mimar-la, cosa que ja s'ha endegat amb el pla integral per a aquest passeig. Assenyala, igualment, que han de fer l'acompanyament específic de comerciants i veïnat no només puntualment, sinó amb una perspectiva a llarg termini. Acaba la seva intervenció advertint que tenen molta feina al davant per defensar el model de convivència de la ciutat, per evitar que ningú caigui en la temptació de criminalitzar i estigmatitzar creences o orígens.

Confirma que hauran d'estar igual d'units com a consistori que ho han estat arran dels atemptats per fer front a qualsevol expressió racista o islamòfoba a la ciutat; i, sobretot, hauran de treballar activament per la pau, pel diàleg, per la democràcia, pels drets humans, pel model de convivència que és motiu d'orgull de Barcelona, per la justícia i la cohesió social; en definitiva, per una ciutat realment orgullosa de la seva diversitat i que és conscient que li resta encara molta feina per fer.

S'APROVA el dictamen en debat amb el vot en contra de les Sres. Lecha, Rovira i Reguant.

No havent-hi altres assumptes per tractar, la Presidència aixeca la sessió a les deu hores i quaranta-cinc minuts.